

Základ kázání: Sk 1:12-26

¹² Potom se z hory, které se říká Olivová, vrátili do Jeruzaléma; není to daleko, jen asi kolik je dovoleno ujít v sobotu. ¹³ Když přišli do města, vystoupili do horní místnosti domu, kde pobývali. Byli to Petr, Jan, Jakub, Ondřej, Filip a Tomáš, Bartoloměj a Matouš, Jakub Alfeův, Šimon Zélóta a Juda Jakubův. ¹⁴ Ti všichni se svorně a vytrvale modlili spolu se ženami, s Marií, matkou Ježíšovou, a s jeho bratry. ¹⁵ V těch dnech vstal Petr ve shromáždění bratří - bylo tam pohromadě asi sto dvacet lidí - a řekl: ¹⁶ "Bratří, muselo se splnit slovo Písma, kde Duch svatý už ústy Davidovými mluvil o Jidášovi, o tom, který na Ježíše přivedl strážce, ¹⁷ ačkoliv patřil do počtu nás Dvanácti a byl vyvolen ke stejné službě. ¹⁸ Z odměny za svůj zlý čin si koupil pole, ale pak se střemhlav zřítíl, jeho tělo se roztrhlo a všechny vnitřnosti vyhrězly. ¹⁹ Všichni obyvatelé Jeruzaléma se o tom dověděli a začali tomu poli říkat ve svém jazyce Hakeldama, to znamená Krvavé pole. ²⁰ Neboť je psáno v knize Žalmů: 'Jeho obydlí ať zpustne, ať není nikoho, kdo by v něm bydlil'; a jinde je psáno: 'Jeho pověření ať převezme jiný.' ²¹ Proto jeden z těch mužů, kteří s námi chodili po celý čas, kdy Pán Ježíš byl mezi námi, ²² od křtu Janova až do dne, kdy byl od nás vzat, musí se spolu s námi stát svědkem jeho zmrtvýchvstání." ²³ Vybrali tedy dva, Josefa jménem Barsabas, zvaného Justus, a Matěje; ²⁴ pak se modlili: "Ty, Pane, znáš srdce všech lidí; ukaž, koho z těch dvou sis vyvolil, ²⁵ aby převzal místo v této apoštolské službě, kterou Jidáš opustil a odešel tam, kam patří." ²⁶ Potom jim dali losy a los padl na Matěje; tak byl připojen k jedenácti apoštolům.

PŘÍPRAVA NA RŮST

ÚVOD: JE TO UŽ CÍRKEV, NEBO TO JEŠTĚ NENÍ CÍRKEV?

- Je to už církev! I před sesláním Ducha svatého o Letnicích!
- **Církev** je shromáždění všech, které si Kristus povolal a svolal dohromady, je to shromáždění všech, kteří Kristu věří a svěřili mu svůj život.
- **Oni byli spolu**, nikdo si nešel po svých (rybařit, vybírat clo atd.), čekali všichni společně, aby se všichni společně dočkali naplnění Ježíšova slibu – příchodu Ducha svatého.
- V dnešní silně individualistické společnosti (každý sám za sebe) je to potřeba slyšet a zařadit se podle toho: Musíme být spolu, abychom byli církví Ježíše Krista! Jen všichni dohromady (a ne každý sám za sebe) jsme totiž tělem Kristovým.
- Toto první shromáždění navíc ukazuje další **znaky pravé církve Kristovy**, které jsou pro nás velmi inspirativní, zahanbující a zároveň povzbuzující.

1) CÍRKEV POSLUŠNÁ A TRPĚLIVÁ (ČEKEJTE!)

- ¹² Potom se z hory, které se říká Olivová, vrátili do Jeruzaléma; není to daleko, jen asi kolik je dovoleno ujít v sobotu. ¹³ Když přišli do města, vystoupili do horní místnosti domu, kde pobývali.
- Učedníci byli vzdáleni asi kilometr od bran Jeruzaléma, zabydleli se v nějakém velikém domě (v. 15: následně jich bylo kolem 120).
- Někdo říká, že to byla stejná horní místnost jako při poslední večeři s Ježíšem (viz L 22:11-12), jiný tvrdí, že to byl dům Marie, matky Jana Marka (Sk 12:12), který později cestoval s Pavlem a Barnabášem do Antiochie. (Sk 12:25)
- Učedníci splnili přesně to, co po nich Pán Ježíš žádal, než si ho Otec vzal k sobě do slávy: Čekali!
 - ⁴ Když s nimi byl u stolu, nařídil jim, aby **neodcházeli z Jeruzaléma: "Čekejte, až se splní Otcovo zaslíbení, o němž jste ode mne slyšeli. ⁵ Jan křtil vodou, vy však budete pokřtěni Duchem svatým, až uplyne těchto několik dní."** (Sk 1:4-5)
- Čekání na Boží zásah – to je náročná duchovní disciplína!
- **Biblické srovnání:** Kdo čekal na Boží zásah? **Noe** čekal na potopu a pak na opadnutí vod (Gn 6-8), **Abraham** čekal na Izáka (Gn 15), **Izák** čekal na manželku podle Božích představ (Gn 24), **Jákob** čekal, že setkání s bratrem Ezauem, dobře dopadne (Gn 32:4-13), **Josef** čekal na vysvobození z egyptského vězení, **Izraelci** čekali na vysvobození z Egyptského otroctví (Ex 2).
- Každý z nich čekal na něco jiného. A přece všichni čekali na Boží zásah, na Boží jednání.

- A to jsme jen v prvních dvou knihách Bible! Není třeba v tom pokračovat!
- Čekání na Boží zásah bytostně patří k naší víře! Bůh skrze toto čekání nás posiluje ve víře (posiluje nás v trpělivosti) a činí nás závislými na něm!
- **Na co obvykle čekáme?** Na uzdravení z nemoci; na práci, která nás uživí; na smíření s druhými lidmi; na změnu politické situace; na to, že se naši příbuzní a přátelé obrátí k Pánu Ježíši; na Kristův druhý příchod – ale ať už čekáme na cokoli, vždycky čekáme na Boží svrchované jednání.
 - ⁷ *Bud'te tedy trpěliví, bratří, až do příchodu Páně. Pohleďte, jak rolník čeká trpělivě na drahocennou úrodu země, dokud se nedočká podzimního i jarního deště. ⁸ I vy tedy trpělivě čekejte, posilněte svá srdce, vždyť příchod Páně je blízko.* (Jk 5:7-8)
- **Naučme se trpělivě čekat na Boží zásah** – a v případě příchodu Ducha svatého, probuzení, duchovního rozvážení – v našem sboru, v našich vesnicích, v naší zemi, po celém světě to platí dvojnásob!
- Bez Ducha svatého přece nebude nic – i kdybychom se „usnažili“ k smrti!
- Ale pod „čekáním“ si nepředstavujeme nicnedělání a totální pasivitu!
- **Čekejme aktivně! Jak máme čekat na Boží svrchované jednání?** To nám zodpoví dnešní oddíl.

2) CÍRKEV NA KOLENOU (BUĎME SPOLU A MODLEME SE!)

- *Byli to Petr, Jan, Jakub, Ondřej, Filip a Tomáš, Bartoloměj a Matouš, Jakub Alfeův, Šimon Zélóta a Juda Jakubův. ¹⁴ Ti všichni se **svorně a vytrvale** modlili spolu se ženami, s Marií, matkou Ježíšovou, a s jeho bratry.*

a) Modleme se vytrvale – neustávejme na modlitbách.

- ¹¹ *V horlivosti neochabujte, buďte vroucího ducha, služte Pánu. ¹² Z naděje se radujte, v soužení buďte trpěliví, v modlitbách vytrvalí.* (Ř 12:11-12)
- ² *V modlitbách buďte vytrvalí, bděte a děkujte Bohu.* (Ko 4:2)

b) Modleme se svorně – zvnějšku i vnitřně sjednoceni, s jedním záměrem a cílem jako jeden člověk.

- **Nevytvářejme žádné VIP modlitební skupiny** – apoštolové + ženy, které Krista doprovázely + Ježíšova matka a jeho bratři + ostatní lidé. (v. 24!)
- Kdo další mohl patřit do shromáždění prvních 120 lidí? Nikodém, Marie a Marta, Lazar, Šimon z Kyrény, Šimon z Arimatie... - zkrátka: apoštolové se od druhých neoddělovali!
 - ⁵ *Bůh trpělivosti a povzbuzení ať vám dá, abyste jedni i druzí stejně smýšleli po příkladu Krista Ježíše, ⁶ a tak **svorně jedněmi ústy** slavili Boha a Otce našeho Pána Ježíše Krista.* (Ř 15:5-6 CEP)
- Byl to zvyk/návyk první církve: **svornost a vytrvalost** (viz Sk 2:42.46; 4:24; 5:12; 6:4) – to tedy nepřijde z ničeho nic, to je třeba se učit.

3) CÍRKEV STUDUJÍCÍ PÍSMO

- ¹⁵ *V těch dnech vstal Petr ve shromáždění bratří - bylo tam pohromadě asi sto dvacet lidí – a řekl: ¹⁶ "Bratří, **muselo se splnit slovo Písma, kde Duch svatý už ústy Davidovými mluvil o Jidášovi, o tom, který na Ježíše přivedl strážce, ¹⁷ ačkoliv patřil do počtu nás Dvanácti a byl vyvolen ke stejné službě. ¹⁸ Z odměny za svůj zlý čin si koupil pole, ale pak se střemhlav zřítíl, jeho tělo se roztrhlo a všechny vnitřnosti vyhrězly. ¹⁹ Všichni obyvatelé Jeruzaléma se o tom dověděli a začali tomu poli říkat ve svém jazyce Hakeldama, to znamená Krvavé pole. ²⁰ Neboť je psáno v knize Žalmů: 'Jeho obydlí ať zpustne, ať není nikoho, kdo by v něm bydlil'; a jinde je psáno: 'Jeho pověření ať převezme jiný.'***

- Předpoklad: **Petr přistupuje k Písmu jako k živému Božímu Slovu, které pochází z Ducha svatého.**
- **Duch svatý je autorem Písma** – David (v tomto případě) je lidským nástrojem předání Božího slova lidem.
- Písmo o sobě smýšlí daleko výš, než o něm smýšlí mnozí lidé (což naštěstí není případ Petra).
 - *Všelikeé zajisté Písmo od Boha jest v(y)dechnuté, a užitečné k učení, k trestání, k napravování, k správě, kteráž náleží k spravedlnosti...* (2Tm 3:16)

- Písmo není jen svědectví různých lidí o Bohu.
- Písmo není mrtvá litera, kterou musí teprve Bůh oživit, aby se stalo Božím skutečným slovem.
- Jestli někoho zde Bůh oživuje, pak apoštola Petra, ne Písmo!
- Duch svatý otevírá nás, hříšníky, abychom zaslechli živé Boží slovo, kterým Písmo vždycky bylo, je a vždycky bude!
 - ³² Řekli si spolu: "**Což nám srdce nehořelo, když s námi na cestě mluvil a otvíral nám Písma?**" (L 24:32)
 - ⁴⁵ **Tehdy jim otevřel mysl, aby rozuměli Písmu.** (L 24:45)
- Nechci dnes mluvit o Jidášovi podrobně, aby nás to nesvedlo na vedlejší kolej.
- Klíčové je, že Duch svatý podle Petra už dávno oznámil, že Jidáš zradí a prodá Ježíše Krista.
- Byl to zlý čin (v. 18), za který Jidáš zaplatil – přišel o svou službu (v. 17), tragicky zahynul (v. 18) a odešel „na své místo“ (Kralická bible), tedy do pekla – viz J 17:12 (Kralická verze), kde Ježíš nazývá Jidáše „synem zavržení“ – viz také: L 16:28!
- Petr pomocí Božího slova (**Ž 69:26-29**) rozklíčoval tu otřesnou skutečnost Jidášovy zrady – Písmo mu ji pomohlo pochopit.

4) CÍRKEV JEDNAJÍCÍ PODLE BOŽÍHO SLOVA A DŮVĚŘUJÍCÍ V BOŽÍ VEDENÍ

- ²¹ Proto jeden z těch mužů, kteří s námi chodili po celý čas, kdy Pán Ježíš byl mezi námi, ²² od křtu Janova až do dne, kdy byl od nás vzat, musí se spolu s námi stát svědkem jeho zmrtvýchvstání." ²³ Vybrali tedy dva, Josefa jménem Barsabas, zvaného Justus, a Matěje; ²⁴ pak se modlili: "Ty, Pane, znáš srdce všech lidí; ukaž, koho z těch dvou sis vyvolil, ²⁵ aby převzal místo v této apoštolské službě, kterou Jidáš opustil a odešel tam, kam patří." ²⁶ Potom jim dali losy a los padl na Matěje; tak byl připojen k jedenácti apoštolům.
- Petr jedná přesně tak, jak se z Písma (**Ž 109:8**) dočetl, že má jednat – musí zvolit dvanáctého apoštola namísto Jidáše.
- Jak to udělají? Jak to provedou?

a) **Podle svého nejlepšího vědomí a svědomí** (v. 21-23): Vyberou dva (ze zhruba 110 lidí) přímé svědky a učedníky Ježíšovy, kteří s nimi byli od začátku do konce (od Ježíšova křtu po Ježíšovo nanebevstoupení).

- Vybírají je podle tohoto jediného kritéria, ne podle dalších vnějších měřítek: Ne podle vlastních sympatií, ne podle vlivu, bohatství, přirozených schopností a vloh.
- Ale i toto (tzn. *byl s námi od začátku*) je pořád jen vnější kritérium.

b) **Modlí se k Bohu, protože jen Bůh je znalec lidských srdcí.** (v. 24-25)

- Bůh tedy vybírá podle **vnitřních měřítek** (kdo bude víc ochoten sloužit touto náročnou službou).
 - *Hospodin však Samuelovi řekl: "Nehleď na jeho vzhled ani na jeho vysokou postavu, neboť já jsem ho zamítl. Nejde o to, nač se dívá člověk. Člověk se dívá na to, co má před očima, Hospodin však hledí na srdce."* (1S 16:7)

c) **Nechají vybrat Hospodina samého: Pomocí losu.** (v. 26)

- Nebudou se díky tomu hádat, nebudou žít v nejistotě, zda vybrali správně...
 - *Los se vytahuje ze záňadří, ale každé rozhodnutí je od Hospodina.* (Př 16:33)
 - *Losování činí přítrž svárům, odtrhne od sebe i zarputilce.* (Př 18:18)
- Zajímavé je, že o Josefovi ani o Matějovi už v Písmu nikdy víc neuslyšíme!
- Proč to tedy bylo tak důležité? Protože to přikazuje Bůh skrze své slovo! Proto!
- Kolikrát čteme pasáže z Písma, které považujeme za nedůležité, druhořadé – ale je potřeba podle nich žít, přikazuje-li nám to Bůh skrze své slovo... Význam celé události pak možná někdy v budoucnu pochopíme, možná také ne...

ZÁVĚR: Bratři a sestry, toužíme po tom, aby církev rostla? Aby mezi nás přicházeli noví lidé? Aby se další a další lidé obraceli ke Kristu? Aby církev Kristova rostla početně? Pak se na to začněme připravovat! Čekejme na Boží zásah aktivně: Buďme spolu, modleme se, studujme Písmo a důvěřujme Bohu, že nás správně povede.